El dia que un sorià va decidir canviar la història

Pablo Machín va ser presentat avui fa tres anys i en aquest temps ha passat de dirigir un Girona amb un peu i mig a Segona B a tenir-lo lluitant per pujar a Primera



El dia que un sorià va decidir canviar la història

Passi el que passi d'aquí a final de temporada, Pablo Machín ja fa temps que té un racó reservat en un lloc destacat del llibre d'or de la història del Girona. Una de les seves reflexions més habituals que sol fer quan li recorden el mèrit de tenir l'equip lluitant per pujar a Primera per tercer curs consecutiu és que «el més gran i meritori» que ha fet fins ara a Montilivi ha estat salvar l'equip del descens a Segona B el 2014. Segurament no li manca raó però també és una bona mostra del caràcter d'una persona humil, de poble, lluitadora i guanyadora, que s'ha fet un nom entre els millors entrenadors de la categoria de plata en ben poc temps. Concretament tres anys. Els que es compleixen avui de quan el van presentar un 10 de març de 2014.

Aquell dia Machín assegurava que no tenia «cap vareta màgica». Era mentida. No només va salvar l'equip del descens sinó que ha dotat el Girona d'una essència de joc que, a base de bons resultats, l'ha convertit en un dels grans. Un ADN en forma de sistema de joc que semblava revolucionari quan va aterrar però que ara ja és patrimoni del Girona i que de mica en mica molts altres clubs estan utilitzant. Tot plegat ha permès Machín créixer i fer-se un nom al mateix temps que un club ara modèlic però que agonitzava també com a entitat quan va arribar.

«Tenir continuïtat és la situació ideal perquè és la manera que un equip vagi creixent i tingui uns signes d'identitat dels quals jo em sento orgullós», assegura el sorià, que destaca més «els valors i l'esperit» que ha inculcat a l'equip més que no pas el sistema. «El Girona és reconeixible perquè transmet el que vull i el que sóc com a persona». Machín remarca que de les coses de què se sent més orgullós és d'haver contribuït al creixement no del club en si sinó de la seva infrastructura. «He intervingut en el creixement del que no es veu. Tema mèdic, entrenaments... Són algunes de les coses de les quals em puc sentir més orgullós», diu.

Amb el Girona transformat en un exemple per a molts i ell amb un catxet multiplicat per molt de quan va arribar, Machín viu la seva quarta temporada al club, la qual cosa el converteix en l'entrenador amb més antiguitat de la categoria. «És molt difícil entrenar més de tres anys seguits», subratlla. De moment tot va oli en un llum però en futbol «mai se sap què pot passar». En aquest sentit, Machín desitja que el Girona «segueixi tenint clar» que ell ha de ser l'entrenador tot i que és conscient que «mai se sap què pot passar i que també s'ha de saber quan és el moment adequat per dir fins aviat». El sorià no se'l planteja pas, l'adéu, però sí que recorda que va ser complicat el moment en què ho va haver de fer fa uns anys. «Era a casa meva (Numància) però tant de bo pugui dir jo sempre fins aviat i no que siguin els altres els que em diguin adéu», reflexiona.

Aquell «sonat de Sòria que ve a salvar l'equip», tal com es va autobatejar ara fa tres anys en una de les seves primeres entrevistes, s'ha convertit en un gironí més. Un home arrelat a la ciutat i a la demarcació que, amb la família al costat, viu el seu millor moment com a professional. Els números fa temps que parlen clars. Machín ha dirigit 135 partits fins ara al Girona, dels quals n'ha guanyat 65 (48,1%), n'ha empatat 37 (27,4%9 i n'ha perdut 33

(24,4%). Xifres que inclouen una temporada amb 82 punts, dos play-off d'ascens, una permanència miraculosa, i un il·lusionat curs present on, amb 10 punts respecte al tercer, tothom torna a somiar.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/03/10/dia-que-soria-decidir-canviar/833748.html?utm_source=rss